

Gæld for at dække dette Underskud, kan Bestyrelsen ikke se anden Udvej til at skaffe de nødvendige Pengemidler til Skolens Drift end Opfyldelsen af dens Andragende om et Dyrtidstillæg paa omtrent 2 000 Kr. for det indeværende og det kommende Aar og en Forhøjelse af det aarlige Tilskud med 2 500 Kr. Forskellen mellem den Understøttelse, Eleverne paa Sømandshøjskolen nyder, og den, der tilstaas Eleverne ved de almindelige Højskoler, er saa paafaldende, at Andragerne ikke kan andet end finde deres Anmodning ogsaa i denne Henseende velbegrundet og henstiller i det hele deres Sag til Folketingets Velvillie.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Handelsministerens* Overvejelse.

8. Fra fhv. Landpostbud *A. P. Sørensen* af Roskilde om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 22. Oktober 1918 af Folketingsmanden for Københavns Amts 3die Valgkreds, *Henrik Nielsen*).

Andrageren, der er 60 Aar, har været i Postvæsenets Tjeneste som Landpostbud fra Juni 1889 til December 1917, da han gik af paa Grund af Svagelighed med 630 Kr. i aarlig Pension. Andrageren er flere Gange kommet til Skade under Udførelsen af sin Tjeneste, første Gang i 1909, hvorved han forslod Ryg og Hofte meget alvorligt, og sidste Gang ved et Fald, hvorved han slog højre Arm og Skulder saaledes, at han derefter ikke kunde bære Posttasken paa Ryggen, men under Gangen maatte holde den under venstre Arm, og uagtet han i sin Afskedsbegæring ikke anførte noget om de Lidelser, han havde paadraget sig i Tjenesten, var det ham dog en pinlig Skuffelse, at hans Pension ikke blev beregnet efter Invaliditetsparagraffen, da han gik ud fra som givet, at dette vilde ske. Han vilde i saa Tilfælde have faaet omtrent 240 Kr. mere om Aaret. Han indgav da gennem „Dansk Postforbund“ et Andragende til Generaldirektoratet for Postvæsenet om en saadan Pension, men fik Afslag under Henvisning til en Erklæring fra Sundhedsstyrelsen om, at det ikke med Sikkerhed kunde godtgøres, at Andragerens nuværende Sygdom skyldtes det paaberaabte Ulykkestilfælde, der laa 8 Aar tilbage i Tiden, medens paa den anden Side Muligheden deraf ikke lod sig benægte, samt til den Afgørelse, der derefter var truffet i Finansministeriet, hvorved det udtaltes, at det til Anvendelse af Reglerne om Tilskadekomstpensionen ikke er tilstrækkeligt, at man ikke kan benægte Muligheden af en Aarsagsforbindelse mellem paagældendes Svagelighed og den i Tjenesten lidte Skade, men at der maa kræves „overvejende Sandsynlighed“ for en saadan Aarsagsforbindelse, og at denne Sandsynlighed savnedes i dette Tilfælde. Da Andrageren imidlertid har sat alt til, hvad han i Aarens Løb med Møje har kunnet spare sammen, under Forsøgene paa at blive rask — han har bl. a. søgt en Kuranstalt i Sverige —, og hans svagelige Hustru ikke kan bidrage til deres Underhold, ser han med Gru Fremtiden i Møde, hvis Regering og Rigsdag ikke vil tilstaa ham en Understøttelse udover Pensionen. Han er overbevist om, at hans Svagelighed hidrører fra de ham under Tjenestens Udførelse gentagne Gange overgaaede Ulykkestilfælde, særlig fra den i 1909 lidte alvorlige Skade.

2 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

9. Fra Vægter ved Righospitalet *J. Hefsgaard* om en Forandring ved Beregningen af hans Tjenestealder. (Indbragt den 26. Oktober 1918 af det 17de Medlem for Hovedstaden, *Vilhelm Rasmussen*).

Andrageren blev konstitueret i Stillingen som Bademester ved „Frederiks Hospital“ den 1. Oktober 1902 og beholdt denne Konstitution til August 1910, da Hospitalet ved Flytning overgik til at blive „Righospitalet“. Stillingen som Bademester